

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Jaroslava Klapky a Bc. Luboše Jedličky v hlavním líčení konaném dne 7. 2. 2017 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], OSVČ, trvale bytem [adresa obžalovaného], t. č. bytem [adresa obžalovaného], okres [okres],

u znává se vinným, že

v době od prosince r. 2013 do 31. 3. 2015 ve Vlkově, okr. Tábor, ani jinde, neplatil výživné na své nezletilé děti [jméno] [celé jméno poškozené], [datum narození], a [jméno] [celé jméno obžalovaného], [datum narození], ačkoli mu tato povinnost vyplývá ze zákona o rodině a pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 19. 6. 2014, sp. zn. 12 Nc 62/2014 mu byla určena ve výši 600 Kč pro nezletilého [jméno] a 400 Kč pro nezletilou [jméno], splatných vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky, a to na dobu od právní moci rozsudku o rozvodu rodičů, která nastala dnem 4. 9. 2014, přičemž v době od dubna r. 2015 do ledna r. 2016 uhradil dodatečně částku 7.000 Kč, jako výživné za období od září 2014 do března r. 2015, matce [celé jméno poškozené], [datum narození], tak dluží nejméně 9.000 Kč,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

prečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a zato se odsuzuje

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 20 (dvacet) měsíců.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení hradit výživné běžné a podle svých sil uhradit výživné dlužné.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození], trvale bytem [obec a číslo], okr. [okres], se svým uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

N aprotitom u

se obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození],

podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 14. 7. 2016, č. j. ZT 184/2015 - 42, v bodech 1/, 3/ a 4/, jimiž mu bylo kladeno za vinu, že:

ad bod 1/

v období od 27.8.2014 do 28.2.2015 v rodinném domě ve [adresa], okr. [okres], nejméně v deseti případech donutil bývalou manželku, [celé jméno poškozené], [datum narození], přes její slovní i fyzický odpor k pohlavnímu styku, kdy ona jej odstrkovala, ale on jí chytil ruce za zápěstí a držel ji, nebo jí držel ruce vysoko za zády a styk vykonal zezadu, a dále ji donutil ke styku obdobnému za použití erotických pomůcek - vibrátoru, které jí opakovaně strkal do vagíny a análního otvoru, v přesně nezjištěný den v měsíci prosinci r. 2014 jí připoutal obě ruce ocelovými pouty k noze konferenčního stolku stojícímu v obývacím pokoji a poté ji po dobu nejméně jedné a půl hodiny zasunoval vibrátor do vagíny a análního otvoru a následně s ní vykonal pohlavní styk,

ad bod 3/

v době od 27.8.2014 do 15.3.2015 v rodinném domě ve [adresa], okr. [okres], opakovaně odcizil své bývalé manželce [celé jméno poškozené], [datum narození], různě vysoké finanční částky v rozmezí od 8.000 Kč do 1.000 Kč, které měla uschované v peněžence či ve skříni s oblečením, čímž jí způsobil škodu ve výši nejméně 20.000 Kč,

ad bod 4/

v době od října r. 2013 do 6.4.2015 v rodinném domě ve [adresa], okr. [okres], nejméně ve třech případech opakovaně napadl úderem do obličeje otevřenou dlaní a strkáním svou bývalou manželku [celé jméno poškozené], [datum narození], a dále jí opakovaně při různých příležitostech vyhrožoval, že ublíží dětem, že je zabije, že je naloží do auta a rozjede se proti stromu, pokud nebudou rodina nebude mít děti ani ona, že je odveze na víkend a už se nevrátí, nejméně v jednom případě hrozil tím, že podpálí dům i s ní a dětmi, přičemž v ruce držel kanystr a zapalovač, a předtím vniknul do domu tak, že rozbil dveře na balkon, tyto výhrůžky vzbudily v poškozené obavu o zdraví její a jejích dětí,

v čemž byl podanou obžalobou spatřován ad 1/ zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, ad 3/ přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a ad 4/ přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

Soud v hlavních líčeních vyslechl obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a svědkyni - poškozenou [celé jméno poškozené], resp. čtena byla též výpověď svědkyně z přípravného řízení.

Soudem byli dále slyšeni svědci, a to současná partnerka obžalovaného [celé jméno obžalovaného] [příjmení] [příjmení], kamarádka poškozené [celé jméno poškozené] [příjmení] [příjmení], kamarád obžalovaného [jméno] [příjmení], policista OO PČR [obec] [jméno] [příjmení], syn obžalovaného a poškozené nezl. [jméno] [celé jméno obžalovaného], matka poškozené [jméno] [příjmení], hostinský z [příjmení] [jméno] [příjmení] a vedoucí tanečního souboru [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení]. Čteny byly úřední záznamy o podaných vysvětleních, které podali svědci policista OO PČR Veselí nad Lužnicí [jméno] [příjmení], bratr poškozené [jméno] [příjmení] a nevlastní otec poškozené [jméno] [příjmení].

Slyšen byl soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [anonymizováno] [příjmení] [příjmení] a soudní znalec z oboru zdravotnictví, oboru psychiatrie, specializace klinická psychologie [anonymizováno] [příjmení] [příjmení]. Čten byl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace sexuologie, [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno].

Čteny byly důkazy listinné, a to fotografie zranění obžalovaného, způsobeného mu poškozenou, lékařská zpráva o zranění poškozené ze dne 16. 11. 2012, Úřední záznamy Policie ČR ze dne 6.3.2013 a ze dne 4.1.2014, kdy obžalovaný vyhrožoval sebevraždou, ze dne 16.5.2014, kdy obžalovaný v opilosti rozbil sklo vchodových dveří domu ve [obec] a vyhrožoval sebevraždou, a kdy v místě zasahovali svědci [příjmení] a [příjmení]. Dále oznámení tohoto jednání jako přestupku, rozsudky, týkající se rozvodu manželství, úpravy styku a výživného k nezletilým dětem obou aktérů. Dále lékařské zprávy, týkající se duševního stavu poškozené, zprávy úřadu práce, týkající se výplaty sociálních dávek [celé jméno poškozené], opis z rejstříku trestů obžalovaného a zpráva MěÚ Soběslav a Veselí nad Lužnicí, týkající se přestupkových věcí obžalovaného. Dále zprávy úřadu práce, týkající se obžalovaného, přehled volných míst, listiny z exekučních řízení proti obžalovanému, zpráva OSSZ, týkající se posledního zaměstnání obžalovaného, přehled dlužného výživného, kopie ústřížků uhrazeného výživného, výpis z účtu u Equa bank, e-mail poškozené obžalovanému, týkající se dluhu na výživném a protokol o jednání ve věci poškozené a obžalovaného před civilním soudem.

Dále byly k návrhu obhájce zástavní smlouva stran pohledávky za společností Cordtrade s.r.o. s ověřovací doložkou notářky, otisk snímku facebookového profilu obžalovaného, technický průkaz vozidla [registrační značka] a snímky předložené obžalovaným, týkající se termínu společné dovolené a oslavy Vánoc obou aktérů.

Z důkazů, obstaných soudem, byly čteny: zpráva Policie ČR, OO Veselí nad Lužnicí, o provedeném šetření ve [anonymizována dvě slova] na [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] ve Veselí nad Lužnicí, týkající se toho, že zde obžalovaný hrál v roce 2015 automaty. Dále přílohový spis Policie ČR, ÚO Tábor, sp. zn. KRPC -89461/ 2016 -020871, k šetření oznámení poškozené o podezření z trestného činu obžalovaného [celé jméno obžalovaného], konkrétně pohlavní zneužití ve vztahu k dceři obžalovaného [jméno] [celé jméno poškozené], a usnesení o odložení věci. Dále listiny ze spisu Okresního soudu v Táboře sp. zn. 15C 24/2015, ve věci vypořádání SJM manželů [příjmení], vč. sdělení notářky a kopie ověřovací knihy a zpráva PČR, ÚO OOK SKPV Tábor, týkající se trestního oznámení svědkyně [příjmení] ohledně vyhrožování obžalovaného jejímu manželovi pro svědeckou výpověď na policii.

Jako věcný důkaz byla provedena erotická pomůcka - pouta, jež tvoří přílohu č. 2 trestního spisu.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich soubornu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout zčásti o vině obžalovaného, zčásti zprošťujícím výrokem.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednání, jenž mu kladeno za vinu, v plném rozsahu popřel. Pokud jde o bod 1) obžaloby, vyličil, že i po rozvodu v září 2014 do jeho odchodu ze společné domácnosti o Velikonocích roku 2015 spolu s poškozenou měli pohlavní styk, a to i dvakrát za týden. K žádnému sexuálnímu násilí z jeho strany nedocházelo. Pokud manželka pohlavní styk nechtěla, respektoval to. Erotické pomůcky, konkrétně pouta, s poškozenou používali, avšak po vzájemné dohodě. S poškozenou i po rozvodu spal v manželské posteli. Spát mohl v obývacím pokoji, ale ona souhlasila, že budou spát spolu. Pokud jde o bod 2) obžaloby, obžalovaný uvádí, že v červnu 2014 ukončil podnikání. Následně pracoval brigádně. Vydělával jen 4.000 Kč, protože byl evidován na úřadu práce. Na domácnost přispíval minimálně 2. až 3.000 Kč každý měsíc. Synovi platil hokej, obědy v jídelně, měsíčně nakoupil jídlo za 1.000 Kč. Pivo a cigarety měl od známého, který mu dlužil peníze. Obvinění v bodě 3) obžaloby obžalovaný rovněž popřel. Pouze si od manželky dvakrát peníze půjčil, ale vždy se jí zeptal. K bodu 4) obžaloby obžalovaný připustil, že chtěl spáchat sebevraždu. Nikomu jinému ale zabitím nikomu nevyhrožoval. Je pravdou, že v roce 2014, po Velikonocích, rozbil balkonové dveře, aby se dostal ke klíčům od auta a penězům, když mu manželka zamkla dům. Tehdy měl kanystr v ruce, polil se, ale chtěl zabít sám sebe. Děti nepolil, nikomu nevyhrožoval, že ho zapálí. Zapalovač po polití benzínem neškrtnal, sám jej zahodil. Pak se šel oběsit, uvázal si smyčku, ale pak namísto jen stál a pak přijela policie a skončil na psychiatrii v Jihlavě. Nevyhrožoval, že ublíží dětem, že se rozjede s nimi autem proti stromu. Tím naopak vyhrožovala bývalá manželka. Nikdy manželku neuhodil, naopak tloukla ona jeho. K fyzickému násilí mezi nimi došlo asi dvakrát, ale to začala mlátit ona jej. Jednou po něm hodila i skleničku a měl rozseklé obočí. On sám ji nikdy netloukl, resp. když se bránil, tak jí uchopil ruku.

Poškozená [celé jméno poškozené] popsala, že se s obžalovaným rozvedli kvůli násilí a dluhům bez jejího vědomí. Zadlužil jí bez jejího vědomí, dluží více než 2. mil. Podstrčil jí k podpisu zástavní smlouvu, zastavila svůj dům za pohledávkou 1.200.000 Kč. Hrál automaty, v letech 2013 až 2015 vydělával načerno 30.000 Kč měsíčně a domů nenosil vůbec žádné peníze. K bodu 1) obžaloby uvedla, že s obžalovaným spala v posteli, protože na tom trval a ona neměla sílu jej fyzicky vyhnat. Na dovolenou na Lipno s ním jela, protože jí vždy vyhrožoval, že vyzvedne ze školy a usmrtí její děti. Od roku 2011 jí vydíral, psychicky ponižoval, nechal jí tahat klády. Týral jí a vyhrožoval jí, že pokud to oznámí, udělá něco dětem. Po rozvodu ji opakovaně znásilnil za užití pout, připoutal ji ke konferenčnímu stolku a pak si s ní dělal, co chtěl. V přípravném řízení popsala anální i vaginální znásilňování vibrátorem. K bodu 2) obžaloby poškozená uvedla, že jí obžalovaný nedával žádné peníze. Musela žádat hostinského [příjmení] z [obec] o jídlo, sousedky z [obec] se jí složily na školní pomůcky syna do 1. třídy. Hokej platila ona, obědy ve školce rovněž. Obžalovaný je zaplatil jednou nebo dvakrát a to ještě z peněz, které jí ukradl. Jídlo kupoval, ale pouze pro sebe. Nedal je ani dětem, koupil si třeba maso, ale ugriloval si je sám, ač děti žádaly, aby se s nimi rozdělil. K bodu 3) obžaloby poškozená uvedla, že jí obžalovaný kradl peníze nejprve z peněženky, poté z úkrytů na různých místech. Její příjem činil 9.000 Kč měsíčně, 6.000 Kč měsíčně platila na splátkách dluhů, které nezavinila a zbývaly jí 2 až 3.000 Kč, které jí obžalovaný odcizil. Odcizil jí 20.000 Kč. Peníze, které jí odcizil, byly dále z půjček od matky. K bodu 4) obžaloby poškozená uvedla, že jí v žalovaném období fackoval, bil ji, když mu vyčetla, že „prošustroval“ peníze. Poprvé jí dal přes ústa v říjnu 2014, zkroutil jí ruku. Vyčítala mu, že nenosí domů peníze, on se opil, bil ji a vyhrožoval, že zabije děti. Opilý vzal děti do auta a hodně rychle se s nimi rozjel. Incident s kanystrem a zapalovačem po Velikonocích 2015 se odehrál tak, že obžalovaný přinesl kanystr s benzínem a říkal, že když nechce poškozená žít s ním, tak nebude žít ona ani děti. Snažil se polít děti benzínem. Stihnul vyšplíchnout pouze na syna, pak se snažil zapalovač zapálit a škrtnout. Poškozená po něm hodila sklenici, podařilo se jí utéci do bezpečí. Vyhrožoval, že chce, aby žila doživotně s pocitem viny, že může za to, že jsou děti mrtvé. Polil je záměrně, protože je chtěl zabít. Obžalovaného obvinila rovněž z pohlavního zneužití dcery, domnívá se, že ji opakovaně pohlavně zneužil, když se koupala.

Po provedeném dokazování má soud za zcela prokázané, že úplnou pravdu nehovoří o projednávané věci ani obžalovaný [celé jméno obžalovaného], ani poškozená [celé jméno poškozené].

Soud jednak uznal obžalovaného vinným pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku v souladu s popisem skutku, uvedeným v bodě 2) obžaloby.

Soud nepřisvědčil jeho tvrzení ohledně toho, jak přispíval od prosince 2013 do září 2014 poškozené na domácnost, resp. zda hrál v celém žalovaném období (tj. do března 2015) tzv. výherní hrací automaty a za co utrácel peníze. Obžalovaný soudu tvrdil, že v žalovaném období automaty nehrál. Dle šetření policie ČR, OO Veselí nad Lužnicí, které si soud vyžádal, byl obžalovaný viděn v roce 2015 opakovaně hrát ve [anonymizováno] baru [anonymizována čtyři slova] ve Veselí nad Lužnicí. Nepříliš přesvědčivě vyznívá též jeho tvrzení, že ačkoli v červnu 2014 ukončil podnikání a vydělával jen 4.000 Kč měsíčně, na domácnost přispíval i poté minimálně 2. až 3.000 Kč každý měsíc, synovi platil hokej a ještě měsíčně nakoupil jídlo za 1.000 Kč. Jeho příjmy a výdaje spolu očividně nekorespondují. Uvádí-li k dotazu soudu, kde bral na pivo a cigarety, že je inkasoval jako protihodnotou dluhu od kamaráda, nezní jeho tvrzení příliš věrohodně, pomíneme-li, že dluh si měl v takovém případě nechat vyplatit v penězích a investovat je do výživy dětí.

Na jednu stranu svědek [jméno] [příjmení] [příjmení] zmiňuje, že to byl obžalovaný, kdo většinou hradil za dceru taneční kroužek a vyvrací se jako nepravdivé tvrzení poškozené [celé jméno poškozené] o tom, že jí a děti musel zadarmo dávat jídlo hostinský z [příjmení] [jméno] [příjmení], jak líčí na str. 7 protokolu o hlavním líčení ze dne 5. 10. 2016. Svědek [jméno] [příjmení] byl k tomu vyslechnut a soudu uvedl, že neví nic o tom, že by poškozené dával jídlo pro děti, není žádná charita, aby rozdával jídlo zdarma.

Na druhou stranu matka poškozené, svědkyně [příjmení], ostatně popisuje, že musela dceři půjčovat peníze, byť i nižší částky, než uvádí poškozená. Poškozená líčí, že se ženy z okolí složily na výbavu pro syna do 1. třídy, protože ji neměla za co jí pořídit, což se událo. Sběrka na vybavení dětí do školy proběhla, byť se podle svědka [příjmení] věci, které ženy donesly, poškozené nelíbily, což vyvolalo rozpaky a sbírka rychle skončila. Především však o věci vypovídal syn obžalovaného [jméno] [celé jméno obžalovaného]. Jeho výpověď soud považuje za věrohodnou. Vedla z části ke zproštění rozsudku, neboť při bližším hodnocení byl schopen pojmenovat poměrně kriticky a nezaujatě jednání svého otce.

Ve své výpovědi před soudem přesvědčivě popisuje nouzi o jídlo, včetně detailů, zmiňovaného poškozenou, kdy si obžalovaný koupil maso, děti jej prosily, ale on si jej ugriloval sám a nedal jim ani kousek. Obžalovaný sice sdílel s poškozenou společnou domácnost a jeho obhájce má pravdu, že v běžném životě si neplatí manželé konkrétní částky, soud však podotýká, že se v běžném životě otec nechová tak asociálně, jak popisuje syn obžalovaného, tedy nedopustí, aby jeho rodina trpěla nouzí o stravu. Obžalovaný nehradil výživné ani po září 2014. Toto doplácel až zpětně, přitom na útratu v herně peníze měl. Obžalovaný je mimoto instalátérem, tedy příslušníkem žádané a dobře placené profese. Argumentaci obhajoby ohledně objektivní nemožnosti výživné hradit tak soud nemůže popřát sluchu. Obžalovaný je dle závěrů soudu (i závěrů znaleckého posudku [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno], viz č.l. 28 spisu) poněkud nedospělý, nevyrovnaný muž, se sklony řešit své osobní problémy demonstrativními pokusy o sebevraždu či nedisciplinovanou konzumací alkoholu. Neumí nakládat s penězi, je podprůměrně inteligentní, podle znalce trpí absencí kritického náhledu na své jednání a má sklony projikovat své chyby do okolí. Nezodpovědné chování vůči rodině, jež je mu kladeno obžalobou v bodě 2) obžaloby za vinu, by pro něj nebylo vůbec netypické.

Soud má mimoto za to, že právě toto jeho jednání bylo jedním z důvodů, proč byl obžalovaný poškozenou nařčen evidentně minimálně z části nepravdivě z jednání, popsání v bodech 1), 3) a 4) obžaloby.

V této zbývající části obžaloby bylo na místě obžalovaného pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku naopak zprostit obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Soud má dílem podezření, že si poškozená jednání, jež obžalovanému kladeno ve zbylé části obžaloby, mohla vymyslet (bod 1) obžaloby) či alespoň silně zdramatizovat (bod 4) obžaloby). Dílem má pak soud pochybnosti o jeho vině za situace, kdy se prokazuje pouze výpovědi poškozené a tato není pro soud věrohodná (bod 3) obžaloby). Možná snaha poškozené popsat jednání obžalovaného jinak, než se odehrálo, případně zdramatizovat, mohla mít podle přesvědčení soudu dva důvody. Jednak a) oprávněné rozhořčení nad svízelnou situací, do níž rodinu obžalovaný přivedl nezodpovědným nakládáním s penězi, neochotu přispívat na výživu v žalovaném období a stresování poškozené opakovanými demonstrativními sebevraždami. Za b) snahu vyvinut se z odpovědnosti za pohledávky, za něž poškozená ručila mj. svým domem a dosáhnout co nejlepší pozice v soudním sporu o majetkové vyrovnání. Jinak řečeno, poškozená má kvůli labilitě obžalovaného a jeho neschopnosti se postarat o rodinu, resp. i finančním problémům, do nichž ji uvrhl, dostatek důvodů stavět se do role oběti násilí, byť i jen ve snaze zpochybnit svobodu při podpisu určitých závazků.

Tvrzení poškozené problematizuje vícero důkazů. Hned způsob její výpovědi před soudem, kdy na počátku výpovědi poškozená zmínila, že se rozvedli kvůli násilí a dluhům obžalovaného, načež zavedla řeč primárně na jeho pohledávky. Kolik kde obžalovaný dluží, že hrál automaty, atp. Ačkoli měla být současně obětí soustavného brutálního znásilňování a jen včasným zásahem zabránila tomu, aby obžalovaný zapálil jejich syna, tuto skutečnost očividně nevnímala poškozená zdaleka tak úkorně, jako fakt, že si půjčoval peníze a v minulosti jej viděla v herně. Poškozená ve skutečnosti nehovořila před soudem pravdu ohledně toho, že ji obžalovaný jakýmsi způsobem podstrčil zástavní smlouvu, případně smlouvu o podnikatelském úvěru se společností Cordtrade s.r.o. Poškozená líčí, jak ji obžalovaný na výletě v ZOO v Jihlavě předložil nějaký papír na podpis, řekl, „potřebuji podepsat nějakou kravinu.“ Opravdu si není vědoma, že by dobrovolně podepsala takto nevýhodnou smlouvu, resp. zástavní právo, aby si půjčila 250.000 Kč a zavázala se na 25 let a splatit 1.200.000 Kč. Ve skutečnosti poškozená smlouvy podepisovala v Jihlavě nikoli v ZOO, ale u notářky [anonymizováno] [jméno] [příjmení], která i legalizovala její podpis na příslušných listinách. K tomu viz č.l. 309 až 312 spisu, resp. sdělení notářky a kopie ověřovací knihy na č.l. 278 až 279 spisu OS Tábor sp. zn. 15C 24/2015 (příloha č. 1). K podpisu smluv tedy došlo zcela jinak, než poškozená uvádí a evidentně s jejím vědomím.

Jak zmiňují obžalovaný, tak i - poměrně přesvědčivě - jeho současná partnerka [jméno] [příjmení], poškozená jim po zahájení trestního stíhání opakovaně nabízela, „zpětvzetí“ trestního oznámení v nyní projednávané věci, výměnou za uzavření pro ni výhodné dohody o majetkoprávním vyrovnání SJM po rozvodu manželství. Podle přesvědčení soudu přitom není vůbec vyloučeno, že poškozená takto kalkulovala. V situaci, kdy mezi ní a obžalovaným probíhaly v létě 2016 spory o styk rozvedeného otce s jejich dětmi, poškozená dle usnesení Policie ČR, ÚO OOK SKPV Tábor sp. zn. KRPC -89461/ 2016 -020871 na č.l. 1 až 2 přílohového spisu Policie ČR, ÚO Tábor, oznámila na policii podezření z pohlavního zneužití jejich společné dcery. Toto se neprokázalo, přesněji řečeno, policie na základě shromážděných důkazů konstatuje, že se obžalovaný prověřovaného deliktu nedopustil, a věc tak byla odložena.

Lehkost, s jakou [celé jméno poškozené] vznesla takto závažné, nepodložené obvinění, které by spolu s nyní probíhajícím trestním stíháním nepochybně vedlo k ukládání citelného trestu odnětí svobody obžalovanému, vzbuzuje podezření i ohledně pravdivosti obvinění z násilného jednání, projednávaného nyní.

Pokud jde o pravděpodobnost násilného jednání obžalovaného: Soud má jednak pochybnosti, týkající se poškozenou nápadně zdůrazňované fyzické převahy obžalovaného v rámci jeho údajné

násilného jednání, ať již znásilnění či její bití. Poškozená dle vlastních slov vážila v době skutku 130 kg. Obžalovaný vážil 60 kg a měřil 175 cm. Byť i měla v minulosti určité zdravotní obtíže, jak líčí, měla jasnou fyzickou převahu a některé momenty, líčené poškozenou v souvislosti se skutkem pod bodem 1) obžaloby, si soud neumí úplně představit.

Dále, prokazuje se, že ve vztahu manželů [příjmení] byla ona výrazně nadřazenější. Nehledě na hysterické scény, prokazatelné rozbití věcí domě, se soudu obžalovaný nejevil jako přímočaře násilný, dominantní člověk. Jeho přítelkyně (s níž žije 1 a ½ roku) popisuje pro soud věrohodně jeho submisivní povahu a není jediná. I svědek [jméno] [příjmení] popisuje, že poškozená byla jinak v jejich vztahu dominantnější. Byla, „hodně slyšet, byla jí plná hospoda.“, „Ráda se poslouchá, je nad někoho stoupnout a vykládat mu, furt a furt a jede.“ Obdobně popisuje poškozenou svědek [jméno] [příjmení]. Svědek [jméno] [příjmení] [příjmení] pak zmiňuje, že byl svědkem toho, že při běžné komunikaci ušetřila poškozená manželovi dvakrát záhlavek, aby ho, „vyškolila,“ protože se nechoval podle jejích představ. Nebylo to nic vážného, ale jak je poškozená, „narostlejší, takto působilo poněkud směšně. Dvakrát mu prdla a bylo.“ Podobné jednání zcela nekoresponduje s pozicí oběti (mnohaletého) vyhrožování a týrání, jak se líčí poškozená ve své výpovědi. Před cizím člověkem v běžné situaci bije muže jen opravdu dominantní manželka. Obžalovaný inkasoval v jedné z hádek prokazatelně ránu sklenicí (viz č.l. 15 spisu) a není podle přesvědčení soudu zcela vyloučeno, že i násilí mezi oběma aktéry (matka poškozené na ni modřiny viděla) bylo vzájemné, resp. že se obžalovaný bránil proti napadení poškozenou, jak popisuje. Dynamika jejich vztahu byla totiž podstatně jiná, než popisuje poškozená.

Pokud pak jde konkrétně o skutek pod bodem 1) obžaloby, tedy znásilňování v době od rozvodu manželství, to líčí poškozená na č.l. 45 spisu jednak tak, že ji obžalovaný většinou povalil na gauč nebo postel, svlékl ji, držel jí ruce a poté ji za užití různých sexuálních praktik znásilnil. Soud nehodlá spekulovat nad tím, jakou škálu sexuálních praktik může užít pachatel, který drží při znásilnění současně oběti ruce nad hlavou. Každopádně, znásilnění s pouty líčí poškozená tak, že ji několikrát přivázal v obývacím pokoji k těžkému konferenčnímu stolku a minimálně jednou ji takto po dobu nejméně jedné a půl hodiny zasunoval vibrátor do vagíny a análního otvoru a následně s ní vykonal pohlavní styk. Pouta měla dle poškozené růžový chlup. Šlo tedy nikoli o policejní pouta, ale o klasickou sexuální hračku. Současně ale poškozená tvrdí, že na nich nebyla žádná pojistka, kterou by bylo možno je otevřít, pouze klíč. Soud vyslechl obžalovaného k vzezření pout a poté obdobná pouta obstaral a provedl jako věcný důkaz, včetně toho, že je jediným pohybem prstů odemkl bez použití klíčů. Aniž by spisovou materií zatěžoval otisky stránek z nabídek sex shopů na internetu, konstatuje, že všechna tato pouta mají pojistku pro případ, že by se při intimním styku udělalo partnerovi v roli dominantanta špatně. Tedy aby připoutaný sexuální partner nezůstal uvězněný v poutech. Mimoto jsou běžně nabízená pouta velmi chatrná, jde skutečně o hračku. Popis jednání obžalovaného se tak soudu jeví nepřilíš věrohodný. Šlo-li by o sex nechtěný, lze se domnívat, že by poškozená pouta prostě odemkla, případně roztrhla.

Nezávisle na tom se jako problematické jeví soudu též tvrzení poškozené, že i přes popisované násilné jednání obžalovaného s ním dále spala v posteli (protože gauč, který se nabízel jako alternativa, byl rozvrзанý, apod.). Reakce poškozené ohledně většiny aspektů projednávané věci podle přesvědčení soudu nápadně neodpovídají popisu brutálního jednání obžalovaného, ve vztahu k ní (znásilňování, bití) i k dětem (vyhrožování zabitím, resp. pokus jim ublížit).

Podle znaleckého zkoumání (viz č.l. 101 spisu) nebyly u poškozené detekovány duševní porucha ani narušení kognitivních funkcí. Je schopna zvládat praktické problémy, netrpí kognitivním deficitem. V takové situaci příliš věrohodně nezní tvrzení poškozené např. o tom, že jela s obžalovaným na dovolenou na Lipno proto, že poškozené vyhrožoval, že usmrtí děti, které předtím vyzvedne ve školce. Poškozená, která volala policii při každém teatrální scéně poškozeného, by se podle přesvědčení soudu nepodvolila a neodjela se s ním rekreovat na Šumavu, s rizikem, že při možném konfliktu dojde k tomu, čím obžalovaný vyhrožoval. Podle soudního znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] již demonstrativní sebevraždy obžalovaného a finanční tíseň

postačovaly k tomu, aby byla poškozená v takovém stresu, jaký byl u ní detekován. Není tedy vyloučeno, že porucha přizpůsobení vznikla u poškozené v důsledku jiného stresu, a že se násilné jednání obžalovaného neodehrálo, případně ne tak, jak líčí poškozená.

Pokud jde konkrétně o bod 4) obžaloby, tedy primárně hrozbu upálením syna, poškozená líčí na str. 9 protokolu o hlavním líčení ze dne 5. 10. 2016, že obžalovaný syna polil záměrně. Chtěl jej zabít, aby si to vyčítala. Již jej i z části polil benzinem, snažil se zapalovač zapálit a škrtnout a poškozená tomu zabránila. Jeho syn toto potvrzuje, avšak uvedl, že toto vše mu řekla maminka.,, Já u toho nebyl, to jsme už spali, to mi řekla mamka. Já u toho ale nebyl, nikdy jsem to nezažil. Mě tatínek nepolil benzinem. On polil sám sebe, to mi říkala mamka.“ Svědkyně [příjmení], matka poškozené, líčí, že se jí [jméno], tehdy 4 a ½ letá dcera poškozené a obžalovaného, svěřila, že je,, chtěl táta zabít.“ Z toho vyplývá, že pokud by obě děti spaly, jak líčí nezl. svědek, i [jméno] musela mít tuto informaci od matky. Především však, byla-li situace opravdu tak dramatická, že obžalovaný již polil syna i sebe benzinem a škrtnal zapalovač, svědek [jméno] [celé jméno obžalovaného] by se podle mínění soudu zřejmě probudil ze spánku (hlukem, zápachem benzínu, logické by bylo, aby jej vzbudila poškozená). Poškozená po obžalovaném údajně házela sklenici a on utíkal z místnosti, přesto obě děti celý incident zaspaly.

Stejně tak syn obžalovaného vyloučil, že by byl u toho, když otec matce nadával či ji bil. U toho i teoreticky být nemusel, avšak moment, kdy chtěl obžalovaný opilý zabít děti v automobilu, by již jistě postřehnout mohl. Sám připustil, že,, tat'ka býval opilý, kupoval si pivo.“ Uvedl, že pozná, když je někdo opilý. Následně však uvedl, že když spolu bydleli,, tak se nestalo, že by nás chtěl někam odvézt opilý. Nezažil jsem, že by mamince vyhrožoval, že nás zabije v autě.“

Výpověď svědka tak nerozptýlila pochybnosti soudu o tom, zda se poškozenou popisované jednání, popsané v bodě 4) obžaloby stalo. Ne že by jej nebyl obžalovaný schopen. I z výpovědi syna vyplývá, že,, byl zlej,, rozbil balkonové dveře, rozbil sklo na dveřích od koupelny a udělal,, důlek do ledničky.“ Pokud však vztekla povaha obžalovaného jeho syn popisuje takto otevřeně a nestrání mu, zřejmě by se nezdráhal popsat jednání vážnější.

Pokud by soud poškozené uvěřil zejména líčení stran pokusu o podpálení syna, pak by po příslušném znaleckém zkoumání přicházela v úvahu právní kvalifikace přísnější, nežli navrhovaná, např. jako zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Vyjádření poškozené na policii a před soudem je ovšem kontaminováno takovým množstvím problematických, buď prokazatelně nepravdivých, nebo silně nevěrohodných tvrzení, že pouze na její výpovědi nelze stavět závěr o vině obžalovaného. A to, i pokud jde o údajné krádeže peněz. Poškozená uvádí, že neví, kolik měla poschováváno po domě, cit.:, nepočítala jsem každou korunu, kterou mu ukradl, to bych nedělala nic jiného. A já jsem měla dost starostí s tím postarat se o děti, aby měly co jíst.“ Soud nehodlá spekulovat jak to, že za situace, kdy neměla na jídlo pro děti, o které musela žebrať, přitom nevěděla, kolik peněz má kde ukryto a bylo jí odcizeno. Obžalovaný by jistě i podobného jednání schopen byl, avšak svědectví jeho bývalé manželství je jediným důkazem i o tomto skutku a k jeho odsouzení z důvodu značné nevěrohodnosti [celé jméno poškozené] vést nemůže.

Proto byl obžalovaný z části obžaloby zproštěn a poškozená musela být podle § 229 odst. 1 tr. řádu se svým uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud bere v úvahu kriteria stanovená ustanoveními § 38 a § 39 tr. zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 tr. zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přibližně ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jenž jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pobutkou, záměrem nebo cílem), dále soud přibližně

ke osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a ke jeho dosavadnímu způsobu života a ke možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přihlídně ke chování pachatele po činu, zejména ke jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a konečně ke účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

Obžalovanému svědčí polehčující okolnost v podobě předchozí bezúhonnosti. Výše dluhu na výživném není nijak zásadní, obžalovaný pracuje a výživné již platí, spor o majetkové vyrovnání byl ukončen a bez problému je realizován i styk s dětmi. Za této situace je možno reagovat na jednání obžalovaného trestem výchovným.

Za této situace bylo možno obžalovanému ukládat výchovný trest toliko v 1/4 zákonné trestní sazby podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, s podmíněným odkladem na zkušební dobu v 1/6 zákonného rozpětí. Obžalovanému byla rovněž uložena přiměřená povinnost v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení hradit výživné běžné a podle svých sil uhradit výživné dlužné.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

Tábor 7. února 2017

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu